

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 6S/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0925100162
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0925100162.1

Uznesenie

Správny súd v Košiciach, právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, XXX XX D. E. F., proti žalovanému: Slovenský rybársky zväz, Rada Žilina, Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina, IČO: 00 178 209, o preskúmanie rozhodnutia disciplinárnej komisie žalovaného sp. zn. DK-1/2025 zo dňa 14.01.2025, takto

rozhodol:

- I. Správnu žalobu o d m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa správnou žalobou doručenu Správne mu súdu v Košiciach (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 05.03.2025 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia disciplinárnej komisie Slovenského rybárskeho zväzu, Rady Žilina (ďalej aj ako „žalovaný“) sp. zn. DK-1/2025 zo dňa 14.01.2025 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), zrušenia napadnutého rozhodnutia a uloženia povinnosti žalovanému vydať nové rozhodnutie, ktorým zaviazá štatutárny orgán MO SRZ Spišská Nová Ves informovať členov organizácie v zmysle § 6 ods. 1 písm. d) Stanov SRZ v súčinnosti so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám.

2. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že podal podnet na začatie disciplinárneho konania voči štatutárom MO SRZ Spišská Nová Ves (kópiu podnetu žalobca zároveň priložil ako prílohu predmetnej správnej žaloby) za porušenie Stanov SRZ - § 6 ods. 1 písm. d), keďže Výbor MO SRZ Spišská Nová Ves žalobcovi odmietol zasielať zápisnice zo zasadnutia výboru, pričom tak mal podľa žalobcu urobiť aj s ohľadom na zákon o slobodnom prístupe k informáciám. V súvislosti s prípustnosťou súdneho prieskumu disciplinárnych rozhodnutí žalovaného, žalobca poukázal na rozhodnutie kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako Najvyšší súd SR) sp. zn. 1KO/16/2019 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/36/2016. Mal za to, že povinnosť informovať podľa § 6 ods. 1 písm. d) Stanov SRZ treba chápať v spojení so zákonom o slobodnom prístupe k informáciám a SRZ je v zmysle tohto zákona povinnou osobou. Žalovaný sa podľa žalobcu v napadnutom rozhodnutí nevyrovnal s vyššie uvedenou argumentáciou žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že žiadal informácie v súlade s prislúchajúcimi ustanoveniami „Infozákona“. Záverom žalobca uviedol, že v predmetnej veci podal podnet na Okresnú prokuratúru Žilina, ktorý bol z dôvodu, že nebola daná pôsobnosť prokuratúry na výkon dozoru v predmetnej veci, odložený.

3. Žalovaný napadnutým rozhodnutím rozhodol, že „Podľa § 13 ods. 1 písm. d) DP SRZ disciplinárne konanie proti „štatutárnym zástupcom“ OZ MO SRZ Spišská Nová Ves je neprípustné.“ V odôvodnení žalovaný zhrnul obsah podnetu žalobcu, podľa ktorého sa mali štatutárni zástupcovia OZ MO SRZ Spišská Nová Ves dopustiť disciplinárneho previnenia tým, že výbor OZ MO SRZ Spišská Nová Ves rozhodol, že žalobcovi nebude zasielať zápisnice zo zasadania výboru, čím malo byť porušené právo žalobcu podľa § 6 ods. 1 písm. d) Stanov SRZ byť informovaný o činnosti organizačnej zložky, ktorej je

členom a o činnosti zväzu. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že v žiadnom predpise SRZ nie je upravená povinnosť zasielať zápisnice zo zasadnutia výboru na základe individuálnej žiadosti člena SRZ a že výbor OZ MO SRZ Spišská Nová Ves umožňuje svojim členom zúčastňovať sa osobne na zasadnutiach výboru pričom o termínoch informuje vopred členov na webovej stránke. Záverom žalovaný dospel k záveru o neprípustnosti predmetného disciplinárneho konania z dôvodu, že v danom prípade sa nejednalo o disciplinárne previnenie.

4. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj ako „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

6. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 177 ods. 2 SSP, ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

9. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

10. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

11. Podľa § 11 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenského rybárskeho zväzu účinného od 01.01.2020 (ďalej aj ako „DP SRZ“), disciplinárne konanie sa začína na podnet orgánov činných v trestnom konaní, na základe podnetu člena rybárskej stráže, kontrolnej komisie, na návrh predsedníctva výboru organizačnej zložky alebo z vlastného podnetu disciplinárneho orgánu.

12. Podľa § 12 ods. 1 prvá veta DP SRZ, disciplinárne konanie je začaté dňom vydania rozhodnutia o začatí disciplinárneho konania.

13. Podľa § 13 ods. 1 písm. d) DP SRZ, disciplinárne stíhanie nemožno začať a ak sa už začalo, nemožno v ňom pokračovať a musí sa zastaviť, ak zo samého oznámenia je zrejmé, že nejde o disciplinárne previnenie.

14. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

15. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

16. Skôr než správny súd pristúpil k vecnému prejednaniu predmetnej právnej veci, skúmal procesné podmienky podľa § 97 SSP. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady, aby mohol správny súd autoritatívne rozhodnúť vo veci samej. Nedostatok niektorej procesnej podmienky vždy spôsobuje, že správny súd nesmie vydať meritórne rozhodnutie, pokiaľ tento nedostatok nebude

odstránený. Procesnými podmienkami sú teda také podmienky, bez existencie, resp. splnenia, ktorých nemôže dôjsť k rozhodnutiu vo veci samej. Nedostatok niektorej procesnej podmienky alebo jej zánik v priebehu konania má procesné následky závislé od toho, či ide o nedostatok podmienky odstrániteľný alebo neodstrániteľný. Ak nie sú teda tieto procesné podmienky splnené, správny súd nemôže pokračovať v konaní. V prípade, že sa jedná o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, v závislosti od štádia konania potom správny súd správnu žalobu podľa § 98 SSP odmietne alebo konanie podľa § 99 SSP zastaví.

17. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1KO/16/2019 a sp. zn. 8Sžo/36/2016, a to v súvislosti s tým, či napadnuté rozhodnutie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve, správny súd na tomto mieste uvádza, že v danom prípade otázku preskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia nepovažoval za spornú a v súlade so závermi vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

18. Pri skúmaní, či v predmetnej veci boli splnené procesné podmienky, za ktorých môže správny súd vo veci konať a rozhodnúť, správny súd však okrem splnenia iných procesných podmienok, zisťoval aj splnenie procesnej podmienky aktívnej žalobnej legitímácie žalobcu, ktorej nedostatok nemožno v konaní odstrániť.

19. Z citovaného ustanovenia § 178 ods. 1 SSP vyplýva, že Správny súdny poriadok priznáva aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu alebo opatreniu vydanému orgánom verejnej správy, len fyzickej a právnickej osobe, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. Pre aktívnu žalobnú legitímáciu, teda spôsobilosť byť žalobcom podľa § 178 ods. 1 SSP, tak subjekt musí splniť hneď niekoľko podmienok. Musí ísť o fyzickú alebo právnickú osobu, táto zároveň musí splniť podmienku, že bola účastníkom administratívneho konania, v ktorom bolo orgánom verejnej správy vydané rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým bola táto osoba ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch. S ohľadom na uvedené, tak okrem prípadov uvedených v § 178 ods. 2 a 3 SSP, iný subjekt nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto správnej žaloby v prospech inej osoby. Konkrétne tvrdenie žalobcu o tom, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy je podľa správneho súdu náležitou správnej žaloby, pričom musí ísť o ujmu na subjektívnych právach, ktoré pre žalobcu vyplývajú z právneho predpisu. S takýmto tvrdením musí korešpondovať subjektívne oprávnenie žalobcu, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. Správny súd v každej veci posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V prípade, ak správny súd zistí, že žalobca nebol ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správnu žalobu odmietne.

20. V danom prípade malo byť predmetom súdneho prieskumu napadnuté rozhodnutie vydané Disciplinárnou komisiou pri Rade Slovenského rybárskeho zväzu podľa DP SRZ, ktorým bola konštatovaná nepripustnosť disciplinárneho konania podľa § 13 ods. 1 písm. d) DP SRZ. Je nepochybné, že napadnuté rozhodnutie má charakter disciplinárneho rozhodnutia, keďže bolo vydané po podnete žalobcu, ktorý mal podozrenie, že bolo spáchané disciplinárne previnenie, a na základe ustanovení DP SRZ. V tejto súvislosti správny súd považuje za nevyhnutné poukázať na záver Najvyššieho súdu SR uvedený v žalobcom spomenutom rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/36/2016 zo dňa 21.07.2016, v ktorom Najvyšší súd SR k charakteru rozhodnutí vydaných Slovenským rybárskym zväzom, prípadne jeho organizačnými zložkami, uviedol, že: „... napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy, vydané v rámci trojinštančného konania disciplinárneho konania, majú charakter individuálneho správneho aktu v rámci správneho trestania...“. S ohľadom na uvedené, ako aj na znenie ustanovenia § 194 ods. 1 SSP, mal správny súd za to, že napadnuté rozhodnutie rozhodnutím vo veci správneho trestania, rovnako ako napr. rozhodnutie orgánu verejnej správy o priestupku. Uvedený záver je významný s ohľadom na závery prijaté Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd SR“) v bodoch č. 36 a 37 uznesenia Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1SVs/1/2022 zo dňa 30.06.2022, v ktorom je uvedené, že:

„36. Podľa názoru veľkého senátu skutočnosť, že podávateľ podnetu, resp. navrhovateľ (v priestupkovom konaní) nemá aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby na prieskum meritórneho výroku rozhodnutia o priestupku nemôže byť sporná a predstavuje dlhodobú, resp. ustálenú

rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít. V podrobnostiach je možné poukázať napr. na právne názory ústavného súdu vyslovené napr. v nasledovných veciach: č. k. I. ÚS 166/2011-12 - zo dňa 9. júna 2011: „Ústavný súd sa v tejto otázke v plnom rozsahu stotožňuje s názorom najvyššieho súdu, že rozhodnutie o priestupku sa týka iba osoby obvinenej z priestupku, a teda nezasahuje do právnej sféry sťažovateľa a ani nespôsobuje zmenu jej právneho postavenia.“), príp. č. k. II. ÚS 259/2011-34 - zo dňa 4. júla 2012: „V danom prípade sa v priestupkovom konaní rozhodovalo o obvinení z priestupku a uložení sankcie [...], pričom rozhodnutím o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom, nemohol byť sťažovateľ ukrátený na svojich právach, pretože rozhodnutie o priestupku sa osobne týka iba osoby obvinenej z priestupku a svojimi účinkami neovplyvňuje právnu pozíciu sťažovateľa, teda nezasahuje do jeho právnej sféry a ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia.“ alebo - č. k. IV. ÚS 242/2011-9 - zo dňa 9. júna 2011: „Na aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.) nestačí, že žalobca bol účastníkom správneho konania (alebo sa s ním v správnom konaní malo ako s účastníkom konať), ale zároveň musel byť ako účastník správneho konania rozhodnutím, preskúmania zákonnosti ktorého sa domáha, ako aj postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Správne súdnictvo tak nie je založené na verejnej žalobe (actio popularis), ktorá by umožnila komukoľvek podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu.“

37. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že predmetné právne názory ústavného súdu boli vyslovené v nadväznosti na zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, avšak zákonná požiadavka ukrátenia na právach alebo právom chránených záujmoch (ako podmienky pre status žalobcu v správnom súdnom konaní) platí identicky aj podľa právnej úpravy účinnej v súčasnosti (t. j. v prípade konaní podľa Správneho súdneho poriadku).“

21. Správny súd má za to, že vzhľadom na spoločný trestný charakter konania o priestupkoch a disciplinárneho konania, možno závery prijaté Veľkým senátom Najvyššieho správneho súdu SR v uznesení sp. zn. 1SVs/1/2022 zo dňa 30.06.2022, teda že podávateľ podnetu (v priestupkovom konaní) nemá aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby na prieskum meritórneho výroku rozhodnutia o priestupku, aplikovať aj na disciplinárne konanie. V predmetnej právnej veci je žalobca osobou, ktorá iniciovala disciplinárne konanie na základe podaného podnetu, pričom napadnutým rozhodnutím bolo toto disciplinárne konanie žalovaným vyhodnotený ako neprípustný.

22. S ohľadom na už spomenuté závery a z nich vyplývajúcu skutočnosť, že v predmetnom prípade žalobca nemohol byť a ani nebol napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch, správny súd dospel k záveru, že žalobca v predmetnom prípade nemá aktívnu legitímáciu na podanie správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a predmetná správna žaloba tak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, na základe čoho správny súd konštatuje, že boli splnené podmienky na odmietnutie správnej žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

23. Záverom správny súd dodáva, že prípadné porušenie subjektívnych práv alebo právom chránených záujmov žalobcu v súvislosti so žiadosťami podľa zákona č. 211/2000 Z. Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), ktoré mal podľa svojich slov podať, nebolo s ohľadom na obsah predmetnej správnej žaloby predmetom súdneho prieskumu v tomto súdnom konaní a na ochranu svojich práv v tomto smere bude žalobca musieť využiť iný procesný postup.

24. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa ustanovenia § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správne mu súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávne mu procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správne mu súdom.

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci.